

Nummer Toegang: SSAN019.02

Inventaris. Archieven Dorpsbestuur /
municipaliteit / gemeentebestuur
Muiderberg, 1638-1811

Inhoudsopgave

1	Beleid.....	10
2	Correspondentie.....	10
3	Vaststelling grondgebied en jurisdictie.....	10
4	Benoeming, aanstelling en ontslag van bestuurders en functionarissen.....	10
5	Financieel beheer.....	10
6	Heffing, verpachting en omslag van belastingen.....	10
7	Registratie bevolking.....	11
8	Rechtspraak.....	11
9	Armenzorg.....	12

Inleiding bij de archieven van de gemeente Muiden

Geschiedenis van Muiden en Muiderberg

De geschiedenis van Muiden tot 1812 wordt getekend door het economisch en strategisch belang dat de stad dankt aan haar ligging aan de monding van de Vecht, als voorhaven van Utrecht en laatste stelling voor de verdediging van Amsterdam.

In 1565 betoogde het stadsbestuur van Muiden – niet geheel onterecht – dat hun stad naast Vlaardingens de oudste stad van Holland was. De oudste vermelding van Muiden dateert van ergens tussen 777 en 866. Tussen die jaren hield de St.Maartenskerk te Utrecht een lijst van al haar bezittingen bij, waaronder de ‘visserij op zeven plaatsen te Muiden’. In 900 blijkt ‘de kerk met het bijbehorende land te Amuthon’ overgegaan te zijn in het bezit van de Benedictijnenabdij te Werden. Wanneer zij deze bezittingen te Muiden heeft verworven is onbekend.

De benaming Amuthon, of ‘monding van de A’, oftewel langs de Vecht, duidt op Muidens belangrijke economische betekenis in de vroege Middeleeuwen. De Vecht was van oudsher een belangrijke vaarroute tussen de Noord- en Oostzeelanden met Vlaanderen en het Rijnland. De bewoners van de nederzetting zullen zich waarschijnlijk werkzaam zijn geweest als schippers en vissers, en wellicht bij gelegenheden koophandel hebben bedreven. Muiden was lange tijd een belangrijke voorhaven van de bisschopsstad Utrecht. In 949 en 952 worden aan de St. Maartenskerk de visserij te Muiden en in het Almere geschonken, en al diens bezittingen en de tol te Muiden (villa Amuda) door Otto I, koning van het H. Roomse Rijk (hij wordt pas in 962 tot keizer gekroond). In 975 kreeg de kerk alle bezittingen van keizer Otto II die zij in Muiden nog niet bezat benevens de tol aldaar, welke waarschijnlijk reeds in hetzelfde jaar naar Utrecht werd verplaatst. Enkele eeuwen later behoort Muiden aan de kerk van St.Marie, een van de andere Utrechtse kapittelkerken. Wellicht waren de Muidense bezittingen in 1200 aan deze kerk afgestaan.

Gelegen in het Sticht, op de grens met het opkomende graafschap Holland, viel Muiden onder het wereldlijk bestuur van de bisschop van Utrecht. In 1122 schenkt de bisschop de inwoners enkele voorrechten (de bronnen laten ons in het ongewisse om welke voorrechten het gaat) in ruil voor hun voortdurende trouw aan keizer en bisschop. Aan het eind van de dertiende eeuw gaat Muiden over in handen van de Hollandse graaf, mede dankzij het (financieel) wanbestuur van de Utrechtse bisschop en de machtsaspiraties van een van diens leenmannen, Gijsbrecht van Amstel. Op 29 maart 1226 gaf bisschop Otto II de goederen van Muiden en Weesp in erfpacht aan zijn dienstman Gijsbrecht van Amstel, waarmee deze heren van Muiden werden als leenmannen van de bisschop van Utrecht. In de dertiende eeuw breidden de heren van Amstel hun macht aanzienlijk uit, waardoor zij voor zowel de bisschop als de graaf van Holland een gevaar

begonnen te vormen. Na 1278 kwam het tot een openlijk conflict tussen Gijsbrecht en de elect (een gekozen maar nog niet gewijde bisschop) van Utrecht, waarbij de elect op steun van Floris V, graaf van Holland kon rekenen. In 1280 werden Gijsbrecht IV van Amstel en zijn broer Arnoud bij het beleg van het kasteel Vreeland door de Hollandse graaf gevangen genomen en tot 1285 in gijzeling gehouden. Als vergoeding voor de door Floris gemaakte kosten moest de elect in 1281 enkele bezittingen aan de graaf in pand geven, waaronder Muiden. Of Muiden sindsdien ononderbroken in bezit van de Hollandse graaf is geweest, kan niet met zekerheid uit de bronnen worden opgemaakt. In 1285 verzoende Gijsbrecht zich met de Hollandse graaf en deed hij ten gunste van Floris afstand van onder andere zijn bezittingen te Muiden. In die tijd moet Floris ook begonnen zijn met de bouw van het Muiderslot. In 1296 was hij een van de samenzweerders tegen de Hollandse graaf Floris V, die eindigde met de gevangenzetting van Floris in zijn eigen Muiderslot en de zo bekende dood van Floris nabij Muiderberg.

Na de dood van Floris heeft de bisschop getracht de goederen van de heren van Amstel terug te veroveren; hij sloeg het beleg voor Muiden, dat zich aan hem overgaf. Op 29 september 1297 sloten bisschop en Jan I van Avesnes, graaf van Henegouwen en opvolger van Floris als graaf van Holland, vrede. Bepaald werd dat de graaf Muiden zou behouden totdat de bisschop bewezen zou hebben dat Muiden aan de Kerk van Utrecht behoorde. Of Muiden weer aan de bisschop is afgestaan is onduidelijk: vanaf 1320, in welk jaar graaf Willem III aan de Muidenaren het recht gaf om vrij te varen en te keren door alle grafelijke tollens in diens landen, komen we de Hollandse graaf in de bronnen tegen als landsheer van Muiden. In 1356 is onder bisschop Jan van Arkel Muiden nog een maal veroverd en bezet, wat behalve grote materiële schade voor stad en slot geen verdere gevolgen voor de Muidenaren had.

In 1374 werden de stadsrechten bevestigd en hernieuwd, en wellicht ook uitgebreid. De grenzen van het rechtsgebied van Muiden aan de Oostzijde van de Vecht werden opnieuw vastgesteld, die aan de westzijde werden waarschijnlijk pas in 1383 vastgelegd. In 1403 kreeg Muiden nieuwe voorrechten met betrekking tot de rechtspleging, dijkschouw en benoemingen, en het recht bruggeld te heffen. Het privilege werd in 1501 bevestigd door Filips de Schone omdat het oorspronkelijke stuk onleesbaar was geworden.

Als Hollandse stad lag Muiden in economisch opzicht veel ongunstiger. Met de afname van het belang van de Vecht als vaarroute stagneerde bovendien de groei van Muiden. In de 14de eeuw kwam Muiden meer en meer onder invloed van het opkomende Amsterdam. Amsterdam was vooral geïnteresseerd in de rol die Muiden en het Muiderslot konden spelen in haar eigen verdedigingslinie. In 1477 kwam de zorg voor het Muiderslot dan ook aan de stad Amsterdam. De periode 1477-1494 was een politiek rumoerige en economisch lastige tijd. Aan het eind van de vijftiende en begin van de zestiende eeuw nam de bevolking van Muiden af, mede dankzij

het oorlogsgeweld dat Muiden als grensvesting te verduren kreeg. In 1508 werd Muiden veroverd door de Geldersen tijdens de Hollands-Gelderse oorlog. Muiden werd geplunderd en platgebrand, en ook het slot werd veroverd. In december 1508 sloten de hertog van Gelre, Karel van Egmond, en Maximiliaan van Habsburg, regent voor de minderjarige landsheer Karel V, vrede. Gelre moest zijn veroveringen teruggeven. De gevolgen voor Muiden waren aanzienlijk: bij een enquête gehouden in 1514 over de aantallen huizen en inwoners werd de draagkracht van de bevolking geschat tot de helft van voor de brand. Pas in 1515 ontving Muiden toestemming van Karel V om de vernielde brug over de Vecht te herstellen. In 1527 dreigde opnieuw een inval van Gelre: het stadsbestuur van Amsterdam besloot daarop het Muiderslot door soldaten te doen bezetten. De kastelein van het slot weigerde echter de troepen binnen te laten. Het kwam ditmaal niet tot een aanval vanuit Gelre.

Tijdens de Opstand was Muiden wederom het toneel van gevechtshandelingen. Muiden koos aanvankelijk, waarschijnlijk in navolging (of onder druk) van Amsterdam, de zijde van Filips II. De verbinding van Amsterdam naar de koningsgezinde gewesten liep namelijk via Muiden, over de Diemerdijk. In 1477 en 1527 was al gebleken dat Amsterdam zich zeer veel gelegen liet liggen aan de defensie van Muiden als laatste verdediging voor Amsterdam. In het voorjaar van 1576 mislukte een poging van de Staatse troepen onder Sonoy om Muiden in handen te krijgen. De stad kon Sonoy zonder moeite innemen, maar omdat hij geen geschut had lukte het hem niet het Slot te veroveren, alhoewel dit slechts zwak bezet was. Door inderhaast uit Amsterdam aangevoerde troepen werd hij met groot verlies uit Muiden verdreven. Muiden sloot zich op 1 januari 1577 met het Verdrag van Satisfactie formeel bij de Pacificatie van Gent aan. Met de Pacificatie hadden op 8 november 1576 alle Nederlandse gewesten zich verenigd om de vreemde troepen uit het land te verwijderen. Met Muiden werd op 1 januari overeengekomen dat de katholieke godsdienst er vrij uitgeoefend zou mogen worden. Bovendien zou Muiden de afslag van de zeevis krijgen, die de Vecht opgevoerd zou worden naar Utrecht en elders. Deze inkomsten waren waarschijnlijk bedoeld voor de opbouw van de stad, terwijl de Staten de zorg voor de vestingwerken en het onderhoud van het slot op zich namen.

De nonnen van het St. Catharinaklooster sloten op 14 april 1581 een overeenkomst met de stad Muiden waarbij het klooster al zijn goederen en inkomsten aan de stad opdroeg. De inkomsten zouden na aftrek van een alimentatie voor de nog aanwezige kloosterzusters gebruikt moeten worden ten behoeve van de huiszittende armen en de zieken uit de burgerij. Voor de 14 nonnen en de drie lekenzusters, die nog in het klooster verbleven, werden alimentaties vastgesteld van 15 tot 30 gulden per jaar. De eerste predikant, Henricus Petri Reckenbeck, werd 'omtrent' 1582 te Muiden beroepen.¹ De hervormden namen bezit van de katholieke kerk, de enige kerk van Muiden. Daaruit bleek reeds, dat de vrijheid van godsdienst al gauw een dode letter werd. Vanaf 1648 was er een katholieke statie te Muiden. Het voormalige Catharinaklooster werd

in 1654 aan de Hervormde Kerk afgestaan en bestemd tot weeshuis.

De economische malaise van de late middeleeuwen zette zich in de zestiende eeuw voort. In de nacht van 10 mei 1564 werd de stad verwoest door een brand, die was aangestoken door ene Adriaen uit Gouda. Hierop richtte het stadsbestuur een verzoek aan Filips II tot financiële maatregelen om in de nood te voorzien, zoals uitstel van betaling van schulden, vrijstelling van beden, continuatie van accijnzen, verhoging van brug- en bakengeld en instelling van een vrije weekmarkt. Het gevraagde werd voor een belangrijk deel toegestaan. Onder andere werd op woensdag een vrije weekmarkt ingesteld. De verzochte bevestiging van alle privileges en handvesten, speciaal van de keur van 11 mei 1564, werd verleend. Het bruggeld mocht verhoogd worden maar het bakengeld, vanwege handelsbelangen, niet. Verder mocht de stad lijfrenten tot een bedrag van 1000 pond Vlaams uitgeven voor het herstel van de verbrande brug over de Vecht. In februari 1574 wendden het St. Nicolaas en een St. Catharinagilde zich tot de burgemeesters omdat zij hun schulden niet langer konden betalen. De burgemeesters benoemden hierop twee gecommiteerden om van de vorderingen, die de gilden hadden of zouden krijgen, jaarlijks rekening en verantwoording aan het stadsbestuur te doen. Hieruit kan geconcludeerd worden, dat de gilden het beheer over hun inkomsten en uitgaven in handen gesteld van de burgemeesters om daarmee te handelen naar goedvinden. In 1667 werd een turfdragersgilde opgericht, dat in 1690 tevens werd opengesteld voor koren-, kalk- en steendragers. De turf- en korendragers en korenmeesters werden door de stad beëdigd en hadden een taak bij de inning van de accijnzen op de verbruiksgoederen waarmee zij werkten. De Muidense bevolking bestond rond 1674 uit ca. 1000 zielen.

Er zijn aanwijzingen dat Muiden in de Middeleeuwen handel dreef op de Oostzee. De vaart op de Oostzee trok aan het einde van de zestiende eeuw aan met de economische opkomst van Amsterdam, maar blijkt van korte duur. Aan het begin van de zeventiende eeuw houdt de Muidense vaart weer op. Tegelijk komen in Muiden nieuwe bedrijfstakken op als de zoutziederij, bierbrouwerij en de scheepsbouw. Ook schijnt de vaart over de Vecht weer aangetrokken te zijn, waarvan Muiden profiteerde in de zin van leveranties aan voorbij varende schepen. In 1702 gaf de Vroedschap toestemming voor de bouw van een kruitmolen, later genoemd de Buskruitfabriek.

Een belangrijke motor voor de Muidense economie vormde de in de 17de eeuw gegraven trekvaart van Amsterdam via Muiden naar Naarden.² De drie steden namen alle voor een derde deel in de kosten en baten van dit ambitieuze project, waarbij de kosten van het onderhoud van de vaart en de erlangs aangelegde wagenweg nauwelijks uit de baten, komende uit tolleren en de verpachting van de visserij, konden worden betaald. Zodoende bleek de stad nauwelijks in staat de rente af te lossen van de leningen die zij ten behoeve van de trekvaart bij onder meer het Muidense Weeshuis was aangegaan. Het feit dat goederen en personen bij

Muiden overgeslagen moesten worden, leverde de stad daarentegen extra bedrijvigheid en werkgelegenheid op.

De inkomsten van het stadsbestuur kwamen voornamelijk voort uit de heffing van indirecte belastingen op verbruiksgoederen, de accijnzen, en dan met name uit de verpachting daarvan, en uit de verpachting van verschillende inkomstenbronnen als tolleren. Daarnaast werd de stad bij tijd en wijle toegestaan extra heffingen (opcenten) te leggen op landsbelastingen. Veel van deze opcenten kwamen ten goede aan de armen- en wezenzorg. Een ordonnantie van 6 december 1622 bepaalde dat in het vervolg bij elke verkoping van onroerend goed door koper of verkoper van elke gulden van de koopsom twee penningen Hollands betaald zou moeten worden ten behoeve van de armen. De keur werd in 1638 bevestigd en in 1654 werden twee collecten voor de armen ingesteld, te weten elke zondag in de kerk en eens per maand langs de huizen. Op 3 september 1675 verleenden de Staten van Holland octrooi tot heffing van een oortje (1/4 stuiver) van de gulden bij alle verkopen van huizen, schepen en andere goederen die de 40ste penning subject waren. De opbrengst was bestemd voor de armmeesters. Van het poortergeld, het bedrag dat betaald moest worden door degenen, die het poorterschap wensten te bezitten, was tevens een gedeelte voor de kerk en de armen bestemd.

Desondanks verkeerde de stad herhaaldelijk in geldnood en slaagde zij er niet in de verschillende landsbelastingen te betalen. De dijkdoorbraken van 1675 en 1792 verslechterden de situatie nog eens: verschillende eigenaars verlieten hun landen waardoor over die landen geen verponding (grondbelasting) meer werd betaald. Muiden moet de Staten van Holland herhaaldelijk om uitstel van betaling, vermindering en voorschotten verzoeken. In 1707 was sprake van een financiële noodtoestand. In dat jaar verleenden de Staten van Holland de stad vergunning tot het houden van een loterij om aan geld te komen om de achterstallige verponding over de jaren 1674-1691 te kunnen betalen. De opbrengst uit deze loterij, die Muiden pas in 1712 ontving, was echter lang niet genoeg om de schuld af te betalen. In 1710 scholden de Staten de verponding over de verlaten landen voor een periode van 24 jaar kwijt onder voorbehoud dat deze verlaten landen aan het gemene land werden afgestaan. Daarnaast werden de verschuldigde bedragen voor de 100ste en 200ste penning met terugwerkende kracht vanaf 1687 kwijtgescholden. De achterstallige ordinaire en extraordinaire verponding tot en met respectievelijk de jaren 1704 en 1705 moest echter wel betaald worden.

De Franse overheersing (1795-1813) betekende wederom een financiële verslechtering voor de stad, onder andere door de invoering van een nieuwe belasting (de 80ste penning).

Financiële tegenslag werd ook ondervonden door de sluiting van de grote zeesluis van 1809 tot en met 1812. De oorspronkelijke sluis uit 1674 moest grootscheeps worden gerepareerd, waartoe de gehele sluis moest worden drooggelegd en scheepvaart onmogelijk werd. Dit betekende een

zeer ernstige terugslag voor de Muidense scheepsbouw. Met de bouw van de nieuwe sluis verdween bovendien de oude brug, waarop de stad altijd tol had geheven. Het tolrecht ging over naar het Hoogheemraadschap, die behalve de nieuwe brug ook de reparatie van de sluis had gefinancierd.

De strategische betekenis van Muiden was aan het eind van de zestiende eeuw afgenomen aangezien Amsterdam niet meer direct door zijn vijanden werd bedreigd. Aan het eind van de achttiende en het begin van de negentiende eeuw zou Muiden echter opnieuw zwaar te lijden krijgen onder oorlogsgeweld en inkwartiering van (vreemde) troepen. In 1787 werden de fortificaties weer in staat van verdediging gebracht en werd Muiden bezet door c. 300 Amsterdamse schutters die bij inwoners werden ingekwartierd. Na de inval van het Pruisische leger werd het land rondom Muiden, evenals in 1672, onder water gezet en op 1 oktober door de Pruisen vanuit het bezette Naarden en Muiderberg beschoten. Op 6 oktober gaf Muiden zich over en een dag later werd de stad door Pruisische troepen bezet. De Franse overheersing had zware inkwartieringen tot gevolg, aangezien lang niet alle soldaten in de kazerne aan de Amsterdamse straat konden worden ondergebracht. Het Muiderslot lag vol met 90.000 pond kruit. In 1799 moest Muiden zelf zes man leveren voor het Bataafse leger.

Op 22 januari 1795 namen de patriotten de macht in Muiden over. Jan van Houweningen en Abraham Hobers werden voor 8 à 14 dagen door het volk verkozen tot een Comité Revolutionair. Een week later kwamen de burgers in de grote Kerk bijeen om een nieuwe regering te kiezen. Na haar verkiezing stuurde de Municipaliteit per direct de Vroedschap naar huis gestuurd en schafte zij alle privileges en voorrechten die verschillende groeperingen en personen genoten, af. In tegenstelling tot de landelijke afschaffing van de gilden bleven de gilden in Muiden echter bestaan, alhoewel de timmerlieden, metselaars, smeden, schilders en glazenmakers in 1796 nee op hun request tot het oprichten van een gilde kregen, omdat dat in strijd met de rechten van de mens zou zijn.

Bestuurlijke inrichting van Muiderberg

Het bestuur van Muiderberg bestond tot 1798 uit schout, schepenen en een burgemeester (doorgaans buer- of buurtmeester genoemd). Daarnaast komen we arm- en kerkmeesters tegen, die allen rekening en verantwoording verschuldigd zijn aan schout en schepenen. Het ambt van secretaris was vanaf ongeveer het midden van de 18de eeuw waarschijnlijk een dubbelfunctie met dat van Muiden: vanaf 1766 zien we de secretaris van Muiden ook in Muiderberg als secretaris van dat dorp optreden. De gemenelandsmiddelen werden er door een aparte collecteur geïnd en afgedragen aan de secretaris van Muiderberg, te Muiden.³

Schout en schepenen vormen samen het gerecht: zij oefenen de lage rechtspraak uit, terwijl de hoge rechtspraak (uitspreken van de doodstraf) is voorbehouden aan de baljuw. De baljuw speelt als gedelegeerde van het landsbestuur ook een rol in bestuurlijke aangelegenheden, we zien hem soms in de vergaderingen van het dorpsbestuur optreden. Zie voor de positie van de baljuw ook de bestuurlijke inrichting van Muiden. De rechterlijke en bestuurlijke bevoegdheden

van het college van schout en schepenen zijn in de administratie niet goed gescheiden. Zo kon het resolutieboek van het stadsbestuur vanaf 1805 zonder pardon aangwend worden als schepenrol. Ook tussen de resoluties zijn specifieke schepentaken terug te vinden, als het beheer van insolvente boedels en taxatieverslagen.

Op 4 april 1798 wordt een municipaliteit benoemd, en in 1804 worden de taken van de municipaliteit overgenomen door een gemeenteraad. Per 1 januari 1812 zijn het dorp Muiderberg en de stad Muiden samengevoegd tot de gemeente Muiden.

¹ Zie hiervoor de inleiding bij het archief van de Nederlands Hervormde Gemeente

² Zie hiervoor meer uitgebreid de inleiding bij het archief van Commissarissen, wegens Muiden gecommiteerd tot de zandpaden tussen de steden Amsterdam, Muiden en Naarden

³ Inv. nrs. 1318-1321

1 Beleid

1269-1270 Resolutieboeken van schout en schepenen, soms met de drost, 1744 - 1810
2

1269 1744 1787

1270 1787-1798

1271 Notulen van de vergaderingen van het gemeentebestuur, 1804 1811
1

2 Correspondentie

1272-1273 Correspondentie, 1808 1811
2

1272 1808 1810

1273 1811

1273.1 Brievenboek ("Copie Missiveboek van Muijderberg"). Afschriften van brieven van het gemeentebestuur aan de Landdrost van het departement Amstelland, nrs. 1-44, 20/02/1809 - 03/01/1810
1

3 Vaststelling grondgebied en jurisdictie

1274 Willekeur van het dorp Muiderberg, 1786
1

4 Benoeming, aanstelling en ontslag van bestuurders en functionarissen

1275 Register van gepensioneerden en gegageerden, 1810 1811
1

5 Financieel beheer

1276 Financiële staat van het dorp Muiderberg over het jaar 1809 en staat van werkelijke inkomsten en uitgaven voor Muiderberg over het jaar 1810, 1809 1813
2

6 Heffing, verpachting en omslag van belastingen

6.1 Algemeen

1278 Correspondentie en aantekeningen inzake de heffing en herziening van de belastingen, 1808 1811
1

6.2 Verponding

1279 Register houdende een afschrift uit 1677 van de willekeur van het dorp Muiderberg uit 1606, herzien in 1676, rekening en verantwoording van de buermeester van zijn administratie (van de ontvangst en afdracht van de verponding) en (andere) afschriften inzake de kwijtschelding van de verponding, lopende over de jaren 1689-1722, 1677 1722
1

1280-1282 Registers van ontvangsten van de verponding van de 100ste en de 200ste penning, met rekening van de verponding en rekeningen van andere inkomsten en uitgaven, 1684-1691

1280	1684 1691	
1281	1720 1733	
1282	1734 1739	
1283	Register van ontvangsten van de verponding van de 100ste en de 200ste penning, met generale rekening van de verponding over de jaren 1765-1794, 1765 1794	1
1284	Kohier van de verponding van de 100ste en 200ste penning (1739), met lijsten van wijzigingen, 1739 1753	1
1285	Kohier van de verponding van de 100ste en 200ste penning, aangelegd 1745, met generale rekening van de verponding over de jaren 1761-1764, 1745 1765	1
1286	Loper van het kohier van de verponding van de 100ste en 200ste penning, 1745 1763	1
1287	Lijst van de verponding van de 100ste en 200ste penning over 1744 opgemaakt juni 1745, 1745	1
1288	Staat en rekening van de verponding van de 100ste en 200ste penning waarschijnlijk over het jaar 1745 of 1746, ca. 1745-1746	2
1289	Lijst van het kohier van de verponding van de 100ste en 200ste penning	1
6.3 Gewestelijke imposten		
1290	Kohier van zout en zeep, met begeleidende brief aan de Staten van Holland, 1733 1734	1
7 Registratie bevolking		
1291	Ingekomen akten van indemniteit, met lijst van ingekomen akten, 1788 1809	1
1292	Volkstelling, 1811	1
8 Rechtspraak		
1293-1294	Schepenrol, 1642 1810	2
1293	1642 1662	
1294	1780 1810	
1295-1300	Register van transporten en hypotheeken, 1638 1810	5
1295	12 okt 1638 26 nov 1670	
1296	20 jan 1671 23 jan 1710	

1297	11 apr 1710 2 aug 1746	
1298	2 aug 1746 24 aug 1771	
1299	30 mei 1772 10 feb 1808	
1300	16 aug 1808 13 okt 1810	
1301	Register van minuten en testamenten ten behoeve van het transport van onroerende goederen, 1711 1809	1
9 Armenzorg		
1302	Rekening van ontvangsten en uitgaven door de kerkmeesters ten behoeve van de dorpsarmen, 1752 1811	1
1277	Kasboek van de weeskamer, 1768 1810	1
1268	Nota's voor de 'heren armbezorgers' van Muiderberg, 1811	2